

هَدِيَّة
HÄDIYAH

ئامراز و پڕکاره به سوودهکان بۆ
گه‌یشتن به ژيانیکی به‌خته‌وهر

الوسائل المفيدة للحياة السعيدة

کوردی سۆرانی

کوردی (سورانی)

نووسینی:

شه‌یخ عبد الرحمن ئیبن ناسر ئەلسه‌عدی -
ره‌حمه‌تی خوا‌ی لێبێت-

الْوَسَائِلُ الْمُفِيدَةُ لِلْحَيَاةِ السَّعِيدَةِ

نامراز وړيکاره به سوو ده کان بو
گه‌يشتن به ژياننکي به‌خته‌وهر

الشَّيْخُ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ نَاصِرٍ السَّعْدِيُّ

رَحِمَهُ اللَّهُ

نووسینی:

شه‌یخ عبد الرحمن ئیبن ناصر ئەلسه‌عدی -
ره‌حمه‌تی خوای لیبیت-

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ئامراز ورېكاره به سووده كان بۆ گەيشتن به ژيانىكى به خته وەر

پيشه كى دانەر

الحمد لله الذي له الحمد كله، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله، صلى الله عليه وعلى آله وأصحابه وسلم.

پاشان: بېگومان ئارامى ودلنبايى وبه خته وهرى دل ولاچوونى غەم وخەفەتە كانى ؛ داواكراوه لەلايهن هەموو مروفىكەوه، وبەهۆيه وه ژيانىكى خۆش وبه خته وەر به دەست دەهينریت، وشادى وئاسووده يى كامل دەبیت، بۆ بە دەستەپينانى ئەم بە خته وەرەيه چەند هۆكارىك هەيه لەوانەش: هۆكارى ئايى، هۆكارى سروشتى، هۆكارى كردارى، هەموو ئەمانەيش تەنها بۆ ئيماندار كۆدەبیتەوه، بەلام خەلكانى تر ؛ ئەگەرچيش هەندىكيان بە دەست بهينن لەلايهك وهۆكارىكەوه كه ژيره كانيان كۆشش دەكەن بۆ گەيشتن پى، بەلام لە زۆر لايەنى تره وه به خته وهرى بە دەست ناهينن كه به سوودترن ودامەزراوترن وچاكرن بۆ بە دەستەپينانى ئامانجەكان.

من لهم په يامه دا ئه و هوکارانه ی له هزرمدايه ؛ دهينووسم
 بۆ به دهستهينانی ئه م ئامانجه بالايه، که هه موو مروفتیک
 هه ولی بۆ ده دات.

هه نديک خه لک گه يشتون به زوړيک له م هوکارانه بۆيه
 ژيانيکی به خته وه رانه وخوښيان هه يه، وهه نديک خه لکی تر ؛
 شکستيان خوارد له گه يشتن پيان بۆيه له ژيانيکی ناخوښ
 وناره حه تدان، وزيانيان پر له مهينه تيه، وخه لکی تر هه يه ؛
 له ناوه راستدايه، به پي گه يشتيان به هوکاره کان، خواي
 گه وره سه رکه وتوو مان بکات ويارمه تيدهرمان بيت بۆ
 به دهستهينانی هه موو خيړيک، ودوورخستنه وه ی هه موو
 شه ريک.

به شی یه که م

۱- گه وره ترين هوکار وگرنگترين بنچينه بريتيه له ئيمان
 هينان وکرده وه ی چاک ئه نجامدان، خواي گه وره
 ده فهرمويت:

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنَّىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً
 وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾﴾

هه رکه س له نير يان له م کرده وه ی چاکي کردبيت و
 بيکات و برواداريش بوو بيت ئه وه سويند به خوا به ژيانيکی
 خوښ ده يان ژيه نين و سويند بي پاداشتيان بدهينه وه به چاکتر

لهوهی که ئەوان دەیانکرد ﴿[النحل: ۹۷].

خوای گه‌وره باسیکردوو و په‌یما‌نی داوه به ئەوانه‌ی ئیما‌نیان هیناوه و‌کرده‌وه‌ی چاکیان کردوو ؛ ژیانیک‌ی خوش و‌پاکیان پ‌ی‌ب‌ه‌خ‌ش‌یت له‌م دونیا‌یه‌دا، و‌پا‌دا‌شتیان به‌ چاکه‌ بداته‌وه له‌م ژیا‌نه وله شو‌ین‌ی مانه‌وه‌ی هه‌میشه‌ی دو‌وارو‌ژ.

هۆ‌کاری ئە‌مه رو‌ونه ؛ ئە‌و ئی‌مان‌دا‌ران‌ه‌ی به‌‌پ‌ا‌ستی با‌وه‌‌پ‌یا‌ن به‌ الله هیناوه، به ئی‌مان هینانیک که به‌ره‌مه‌که‌ی کرده‌وه‌ی چاک ئە‌ن‌ج‌ام دا‌نه؛ که هۆ‌کاری باش کردنی د‌ل و‌ر‌ه‌و‌شت و‌دونیا‌و دو‌وارو‌ژ‌ه، و‌ئ‌ه‌و بن‌چ‌ینا‌نه‌یا‌ن پ‌ی‌ه‌ که ر‌ئ‌ی‌ش‌ان‌ده‌ریا‌نه بۆ به‌خ‌ته‌وه‌ری و‌شادی، و‌بۆ‌یا‌ن رو‌ون‌ده‌کا‌ته‌وه چۆ‌ن ما‌مه‌ل‌ه ب‌که‌ن له‌گه‌ل د‌ل‌ه‌را‌و‌کی و‌غ‌ه‌م و‌خ‌ه‌ف‌ه‌ت.

به‌س‌و‌پ‌ا‌س‌گ‌وزا‌ری‌ه‌وه پ‌ی‌ش‌وا‌زی له‌ حا‌ل‌ه‌ته‌کا‌نی ئا‌سو‌ود‌ه‌ی و‌خ‌و‌ش‌گ‌وز‌ه‌را‌نی ده‌که‌ن، وله‌و ش‌تا‌نه‌دا به‌‌کا‌ریا‌ن ده‌ه‌ین‌ که سو‌ودی هه‌یه، ئە‌گ‌ه‌ر به‌م شی‌وه‌یه به‌‌کا‌ریا‌ن به‌ین ؛ به‌خ‌ته‌وه‌ر ده‌بن، و‌حه‌ز ده‌که‌ن ب‌م‌ی‌ن‌یت‌ه‌وه و‌به‌ره‌که‌تی زی‌ا‌تر بی‌ت، و به‌ه‌ی‌وا‌ی پا‌دا‌شت‌ن وه‌کو پا‌دا‌شت‌ی ئە‌وانه‌ی سو‌پ‌ا‌س‌گ‌وزا‌ری خو‌ای گه‌وره‌ن، پا‌دا‌شت‌یک ه‌ین‌ده خ‌یر و‌به‌ره‌که‌تی له‌گه‌ل‌دا‌یه که زۆ‌ر زی‌ا‌تره له‌م خ‌و‌ش‌یا‌نه؛ که ده‌ره‌ن‌جا‌می سه‌ره‌تا‌پی ئە‌م سو‌پ‌ا‌س‌گ‌وزا‌ری‌ه‌ن.

له‌به‌را‌م‌به‌ردا، ه‌ین‌ده‌ی ده‌تا‌وان به‌ره‌نگ‌اری نا‌خ‌و‌شی وزیا‌ن و‌غ‌ه‌م و‌خ‌ه‌ف‌ه‌ته‌کان ده‌بنه‌وه، وه‌ین‌ده‌ی به‌تا‌وان له‌سه‌ر خ‌و‌یا‌ن

ئاسانى دەكەن، و بەجوانى ئارام دەگرن لەسەر ئەو شتانەى ناتوان بەرەنگارى ببنەو، بەم شىۋەىە سوود وەرەگرن لە کاریگەرى وشوینەوارى ناخۆشیه کان ؛ لە بەرەنگاریوونەوہى بویرانە، وشارەزایى وهیژ، وئارامگرتن و بەهیاو بوونى پاداشت، بەهۆى ئەم ئەنجامە مەزانە ؛ ناخۆشى وناپەرەتیه کان نامین، وئاسوودەى وھیواى خۆش شوینیان دەگرنەو، وھیوا بوون بە فەزلى وپاداشتی خۆای گەورە، پێغەمبەر -صلی اللہ علیہ وسلم- ئەم بابەتەى روون کردووہتەوہ لەم فەرموودە سەحیحەدا، کە دەفەر مویت:

(عَجَبًا لِأَمْرِ الْمُؤْمِنِ، إِنَّ أَمْرَهُ كُلَّهُ خَيْرٌ، إِنْ أَصَابَتْهُ سَرَاءٌ شَكَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ، وَإِنْ أَصَابَتْهُ ضَرَاءٌ صَبَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ، وَلَيْسَ ذَلِكَ لِأَحَدٍ إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ)

«حال وکاروبارى ئیماندار جی سەرسورمانە، ھەموو حال وکاتیکی ھەر ماىەى خیرە بۆى، ئەگەر تووشى خۆشگوزەرانى بێت؛ سوپاسى خودا دەکات وئەمە دەبێتە ماىەى خیر بۆى، وئەگەر تووشى زیان بێت؛ ئارام دەگریت، وئەمەش ھەر دەبێتە ماىەى خیر بۆى، وئەمە بۆ ھیچ کەسێک نییە جگە لە ئیماندار». [رواه مسلم].

پێغەمبەر -صلی اللہ علیہ وسلم- باسى ئەو ھەمان بۆ دەکات کە خیر وپاداشتی ئیماندار چەند ھێندە دەبێتەوہ ؛ لە ھەموو ئەو شتانەى بەسەریدا روودەدات لە بەختەوہرى وناپەرەتەى. بۆیە دەبینیت ھەردووکیان روودەدەن بەسەر خەلکیدا ؛ بەلام جیاوازیەکی زۆریان ھەىە لە چۆنیەتى

پروو به پروو بونه وه یان، ئەمیش به یی جیاوازیانه له ئیمان
 وکرده وهی چاک. ئەوهی ئیمان وکرده وهی چاک ههیه ؛
 به رهنگاری خێر و شهڕ ده بێته وه به وهی باسمان کرد له
 سوپاسگوزاری و ئارامگرتن و ئەوهی په یوهستن پێیانه وه، بۆیه
 به خته وهر و شاد ده بێت، و غهم و خه فته و دله راوکی
 و دلتەنگی له سه ر نامێنیت، و ژيانیکی خووشی ده بێت له م
 دونیا یه دا. به لām بباوهر و فاسق به خته وهری و خووشیه کان
 به کارده هیئن له شه ر و خو به گه و ره زانین و سنوور تپه پانندن،
 بۆیه ره وشتیان تیکده چیت و به کاریان ده هیئیت ههروه کو
 ئازهلان به ته ماح و په رووشیه وه، به لām له گه ل ئەمه یشدا دلی
 ئارام نییه، به لکو په شوکاوه له چهند ئاراسته یه که وه،
 له لایه که وه ده ترسیت ئەوهی هه زی پێده کات ؛ له ناو بچیت،
 و توووشی نا ره حه تی ده بێت له پاراستنی هه زه کانی به هو ی ئەو
 به ره به ستانه ی دینه پێشی، و له لایه کی تره وه هه زه کانی نه فس
 له سنووریک ناوه ستیت به لکو به په رو شه بو شتی زیاتر،
 له وه یه به دهستی به ئینیت و له وه یه به دهستی نه هیئیت،
 ئەگه ر به دهستی به ئینیت ئەوا جیی دله راوکی یه به هو ی ئەو
 لایه نانه ی باسمان کرد، و به رهنگاری نا ره حه تی هه کان ده بێته وه
 به دله راوکی و نا ره زایی ده ربهرین و یزاری و ترس، بۆیه مه پرسه
 توووشی چی غهم و په ژاره یه ک ده بێت له م ژیا نه دا، له نه خووشیه
 می شکی و ده روونیه کان، و له و ترسه ی که ره نگه بیگه یه نییت به

خراپترین حال و ترسناکترین سهره نجام، چونکه به هیوای پاداشت نییه، وئارامگرتنی نییه که دلنه وایی بکات و ناره حه تیه کانی له سهر ئاسان بکات.

هه موو ئه مانه زانراون له پڕیگی ئه زموونی مروّفه کانه وه، ویه ک نمونه له سهر ئه م جوړه: ئه گهر تپرامانی بو بکهیت و به راوردی بکهیت له گهل حالی خه لکی، بو ت ده رده که ویت جیاوازی زور هه یه له نیوان ئه و ئیمانداره ی به پپی ئیمان ه که ی کرده وه ده کات، و ئه و که سه ی به و شیوه یه نییه، ئاین زور ئاموژگاری ده کات بو قه ناعهت بوون به رزقی خوای گه و ره، و به وه ی به خشیوو یه تی به بهنده کان له فه زل و ریزلینانی هه مه جوړ.

ئیماندار ئه گهر تاقیبکریته وه به نه خوشی و هه ژاری، یان هه ر تاقیکردنه وه یه کی تر ؛ که له وه یه تووشی هه ر که سیک بیّت، ئه و ا - به ئیمان ه که ی و به و قه ناعهت و رازی بوونه ی هه یه تی به وه ی خودا به خشیوو یه تی- ؛ قایل و رازی ه، وله دلپه وه ی داوای شتیک ناکات ؛ که له قه ده ردا بو ئه و نه بو وه، له شتومه کی دونیایی ؛ سهیری ئه و خه لکانه ده کات که که متریان هه یه له خو ی، و سهیری سه ره وه ی خو ی ناکات، له وه یه به خته وه ری وئارامی زیاتر بیّت له ئه و که سانه ی که هه موو شتیکی دونیایان به ده ست هی ناوه ئه گهر ئه م که سه قه ناعه تی پینه به خشا بیّت.

له بهرامبهردا ده بینیت ئه و که سه ی کرده وه ی نییه به یی
 ئیمان، ئه گهر تووشی تاقیکردنه وه یه ک بیت بو نمونه هه ژاری
 یان له ده سندان شتیك له ده سته که وته کانی دنیا، ئه و له
 ئه و په ری ناره حه تی و بی هیوایداییه.

و نمونه یه کی تر: ئه گهر ترس و رووداوه ئالۆزه کان هات
 به سه ر مروّفا، ده بینیت ئه وه ی ئیمان ه که ی دروسته ودلی
 چه سپاوه، و ده روونی ئارامه، ده توانیت به هیوری و چاکی ئه م
 حاله ته بخاته ژیر رکیفیه وه ؛ به هوی به کارهینانی ئه وه ی
 له توانایدایه له بیرکردنه وه وقسه و کرده وه، و خوی ئاماده
 کرووه بو ئه م رووداوه ناره حه تانه، ئه م حاله تانه مروّف
 هیوهر ده کاته وه ودلی جیگیر ده کات.

به لām بیباوه به پیچه وانه ی ئه م حاله ته وه، ئه گهر تووشی
 ترس بیت ؛ یژدانی ناره حه ت ده بیت، و ده روونی ده شیویت،
 ویری تیکده چیت و له ناخه وه تووشی ترس و بیم ده بیت،
 تووشی ترسی ده ره کی و دله راوکی ناخ ده بیت ؛ به شیوه یه ک
 که ده ربیرینی مه حاله، ئه م جوړه له خه لکی ئه گهر هه ندیک
 هوکاری سروشتی به کارنه هینن که پیویستی به راهینانی زور
 هه یه ئه و هیزیان له ده ست ده دن ویریان ده شله ژیت،
 به تایبته له حاله ته ناره حه ت و غه م هینه ره کاند ئه میش
 به هوی نه بوونی ئیمان که هانده ره بو ئارامگرتن.

چاکه کار و تاوانبار، و ئیماندار و کافر به شدارن له

به ده ستهینانی ئازایه تی، ههروه ها توانای فیتریان ههیه بو مامه له کردن له گه ل رووداوه سهخته کان و ئاسانکردنه وهی، به لام ئیماندار جیاوازه به هووی به هیزی ئیمان و ئارامگرتن و ته وه کول و پشت به ستنی به خوای گه و ره، و به هیوای پاداشته، ئه م شتانه ئازایه تی زیاد ده کات، وشوینه واری ترسی له سه ر که م ده کات، و ناره حه تیه کانی له سه ر ئاسان ده بی ت، ههروه کو خوای گه و ره ده فره مویت:

﴿إِنْ تَكُونُوا تَأْلُمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلُمُونَ كَمَا تَأْلُمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ﴾ (١٠٤)

ئه گه ر ئیوه ئیش و ئازارتان پێ بگات بیگومان ئه وانیش ئیش و ئازاریان پیده گات وه ک چو ن ئیوه ئیش و ئازارتان پیده گات و ئیوه ئومید ده که ن له خوا ئه وهی ئه وان ئومیدی نا که ن (که پاداشت و سه رکه و تنه) ﴿[النساء: ١٠٤]. ههروه ها خوای گه و ره وه هاوکاری و یارمه تیدانیکی تایبه تیان پیده به خشیت که شوینه واری ترسه کان له ناوده بات، پهروه ردگار ده فره مویت:

﴿...وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾

﴿وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ * وه ئارامگر -خو راکر- بن به راستی خوا له گه ل خوگراندایه ﴿[الأنفال: ٤٦].

٢- له و هوکارانهی که ده بیته هووی نه هیشتی غه م

وخهفەت و دلەپراوکی، جوړه جیاوازه کانی چاکه کارییه له گهل
 خه لکی به قسه وکرده وه، هه موو نه و خیر وچاکه کاریانه ؛
 به هوپانه وه خوای گه وړه غه م وخهفەت و دلەپراوکی لاده بات
 له سهر مروؤی چاکه کار و تاوانبار به پپی پله ی چاکه کاریه که،
 به لام ئیماندار چاکترین به شی هه یه، و به وه جیاوازه که
 چاکه کاریه که ی دهره نجامی دلسو زیه تی بو خوای گه وړه و
 به هیوای پاداشته.

بو یه خوای گه وړه یش نه نجامدانی جوړه جیاوازه کانی خیر
 وچاکه ی له سهر ئاسان ده کات، و ناره حه تیه کانی لی دوور
 ده خاته وه به هو ی دلسو زی و به هیو ابوو نی پاداشت،
 په وړه ردگار ده فهرمویت:

﴿لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّنْ نَّجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ
 النَّاسِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ (١١٤)

هیچ چاکه یه ک نیه له زوړ به ی چه کردنه کانیاندا مه گهر
 یه کیک فهرمان بکات به مال به خشین له رپی خوادا یان
 فهرمان کردن به چاکه یان چاککردنی نیوان خه لکی جا ههر
 که سیک نه وه بکات به نیازی ره زامه ندی خوا نه وه له
 داهاتوودا پپی ده به خشین پاداشتی زوړ گه وړه ﴿[النساء:
 ١١٤].

خوای گه وړه -سبحانه و تعالی- باسی نه وه مان بو ده کات
 که نه م کرده وه چاکانه خیر نه گهر هه که سیک نه نجامیان

بدات، وخیر خیر دههینیت، وشەر دوور دهخاتهوه، وئەو
 ئیماندارەى بههيوای پاداشته ؛ خواى گهوره پاداشتی
 گهورهى پیده بهخشیت، ولهو پاداشته مهزنانه: نههیشتی
 غه م وپهژاره وناړه حهتی وهتد له ناخوشیه کان.

بهشی دووهم

دلەپراوکی که دروست دهبیت بههوی شپرزهی میشک
 وسهرقالی دل به ئەو شتانهی تووشی پهژارهى دهکهن، له
 هۆکارهکانی دوورخستنهوهی: سهرقالبوون به کردهوهیه که له
 کردهوه بهسوودهکان یان زانستیک له زانسته بهسوودهکان.
 ئەم شتانه دل سهرقال دهکهن ؛ بۆیه بیر ناکاتهوه لهو شتانهی
 دهبیته هوی دلەپراوکی. لهوهیه ئەو هۆکارانهی لهبیر بجیتتهوه
 که دهبنه هوی غه م وخهفەت، بۆیه دهروونی بهختهوهر
 دهبیت، وچالاکى زیاد دهکات، وئەم هۆکاره باوهردار وپیابوهر
 تیدا بهشداره. بهلام ئیماندار جیاوازه بههوی باوهر
 ودلسۆزی وبههيوابوونی پاداشت لهکاتی سهرقالبوونی به ئەو
 زانستهی فیرى دهبیت یان فیرى دهکات، وئەو کردهوه خیرهى
 دهیکات، ئەگەر په‌رستن بیت ئەوا په‌رستنی الله یه، وئەگەر
 کاریکی دونیایى یان خوویهک بیت ونیهتی چاکى له‌گه‌لدا بیت،
 ومه‌به‌ستی ئەوه بیت یارمه‌تیده‌ره بو گوپرایه‌لى الله ؛ ئەمه
 کاریگه‌رى باشى هه‌یه له‌سه‌ر نه‌هیشتی غه م وخه‌فەت

ودلتهنگی، چند مروّف ههیه تاقیکراوهتهوه به دلّراوکی
 وناړهحتی بهردهوام، وتووشی نهخووشی جوړاوچوړ بووه، له
 بهسوودترین دهرمان وچارهسهرهکانی: (لهبیرکردنی هوکاری
 ناړهحتی ودلّراوکییه، وسهرقالبوونی به کردهوهیه که له
 ئهرکهکانی سهرشانی).

دهبیت ئهو کارهی سهرقالبی دهبیت ؛ لهوانه بیت که
 نهفسی حهزی پیدهکات و بهپهروشیهتی، چونکه ئهمه دهبیته
 هووی ئهوهی مهبهسته بهسووده که بیته دی، وخودا زاناره.
 لهو شتانهی دهبیته هووی دوورخستنهی خهفته
 ودلّراوکی: کوکردنهوهی هزاره لهسهر گرنگیدان به کردهوهی
 ئیستا، ویرنهکردنهوه له گرنگیدان به داهاتوو،
 ویرنهکردنهوه له رابردوو، بویه پیغهمبر -صلی الله علیه
 وسلم- پهنای به خوای گهوره دهگرت له غهم وخهفته،
 (لهو فهرموودهی بوخاری وموسلیم گیراویانهتهوه)، دلتهنگی
 بو رابردوو هیچ سوودیکی نییه چونکه ئهوهی رویش
 ناتوانیت پی بگات وناتوانیت چارهسهری بگات، ولهوهیه
 غهم وخهفته زیانی ههبیت بههووی ترسان له ئهوهی له
 داهاتوودا دیت، بویه لهسهر بهندهیه که کوری پوژهکهی
 بیت، و وزه وجدیبوون وکووشی به گهر بخت بو چاککردنی
 ئهمرو وکاتی داهاتوو، کوکردنهوهی دلّ لهسهر ئهمه دهبیته
 هووی کاملبوونی کردهوه، وغهم وخهفته لهسهر دلّ

ناهیلت. پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- نه گهر نزیاه کی بکردایه یان رینمونی ئومه ته که ی بکردایه بو ووتنی ؛ ئاموژگاری ده کردن له گه ل داواکردنی یارمه تی له الله و به هیوا بوونی فه زلی، و له هه مان کاتدا جددی بیت وکوشش بکات له سهر به دیهینانی نه وه ی نزی بو ده کات. دوور که و تنه وه له نه و شتانه ورینگا کانی که نزی ده کرد بو دوور خستنه وه یان چونکه نزا هاوتای کرده وه یه، و بهنده کوشش ده کات بو نه وه ی سوودی بو یه یه له ئاین و دونیادا، و داوا له پهروه رگاری ده کات مه بهسته کانی بو بهینیته دی، و یارمه تی بدات له مه دا، ههروه کو پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- ده فه رمویت:

(اٰخْرِضْ عَلٰی مَا يَنْفَعُكَ، وَاسْتَعِزْ بِاللّٰهِ، وَلَا تَعْجِزْ، وَاِذَا اَصَابَكَ شَيْءٌ فَلَا تَقُلْ: لَوْ اَنِّيْ فَعَلْتُ كَذَا كَانَ كَذَا وَكَذَا، وَلٰكِنْ قُلْ: قَدَرُ اللّٰهِ وَمَا شَاءَ فَعَلَ، فَاِنَّ "لَوْ" تَفْتَحُ عَمَلَ الشَّيْطَانِ)

«پیداگیر به له سهر نه وه ی سوودی بو ت هه یه، و پشت به خوای گه وه به بهسته و بی هیوا و لاواز مه به، و نه گهر شتیک روویدا که پیت ناخو ش بوو مه تی: نه گهر ئاوا وئاوام بکردایه؛ ئاوا وئاوا ده بوو، به لکو بلی: (قَدَرُ اللّٰهِ وَمَا شَاءَ فَعَلَ) واته: (قه ده ری خودا بوو، و نه وه ی ویستی له سهر بوو ؛ جیبه جی کرد)، چونکه ووتنی: (نه گهر) ده رگی کرده وه کانی شه یتان ده کاته وه» [رواه مسلم]. له م فه رمووده یه دا پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- فه رمانی کردووه به دوو

شت: يه كه ميان به په روښبون له سهر شته به سووډه كان له هه موو حاله ټيكد، وداواكردنې يارمه تې له الله ونه كه وتنه ژير ړكيفي لاوازي وبې توانايي كه ئه مېش ته مه ئې زيان به خشه، ددووه ميان بريتيه له ملكه چبون بؤ الله له ړووداوه كانې رابردوو كه روښت وجي به جې بوو، ومروږ ټياندا قهزا وقه دهري خودا بېنيت وپي رازي بيت

پيغهمبر - صلي الله عليه وسلم - كاروبار و حاله ته كانې دابهش كرد به سهر دوور جوړ: به شيك بهنده هه ولي بؤ دهدات هيندهي بتوانيت، يان دووري ده خاته وه وئاساني دهكات ؛ له مه دا بهنده هه ول و كوششي خوي ده خاته گهر وداواي يارمه تې له په روه ردگاري دهكات بؤ به ديهي تاني. به شيكي تر هر هه ولدانيكي بهنده بې سووډه، له مه ياندا بهنده ئاسوډه يه له به رانبهري وملكه چ ورازي ده بيت، وهيج گوماننيك نيه له وه ي ئه م بنچينه يه هوكاره بؤ ئاسوډه يي ونه ماني غه م وخه فته.

به شي سييه م

له گه وره ترين هوكاره كانې سينگ فراواني وئاسوډه يي ؛ (زور يادكردنې خواي گه وريه) چونكه كاريگه ريه كي سه رسورهي نه ري هه يه له سهر سينگ فراواني وئارامي دهروون، ونه هيشتني غه م وخه فته، په روه ردگار دهفه رمويت:

﴿...أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾

ئاگادارین که هەر به یادی خوا دلە کان ئارام دەگرن ﴿

[الرعد: ۲۸] یادکردنی پەروەردگار کاریگەریه کی گەورە هەیه
له بە دەستەپێنانی داواکراو ئەمیش بەهۆی تایبەتمەندییەکانی
یادی الله یه، و بەهۆی ئەوێ بەنده هیوای پێی هەیه له
پاداشت.

هەروەها باسکردنی نیعمەتە ئاشکرا و پەنھانەکانی خوای
گەورە، ناسینی نعمەتەکان و باسکردنیان هۆکاری
پەواندنەوێ غەم و خەفەت، وەهانی بەنده دەدات بۆ
سوپاسگوزاری که له بەرزترین پله کانه ئەگەرچیش بەنده
هەژاریان نەخۆش بێت یان تووشی هەر تاقیکردنەوێه کی تر
هاتبێت. ئەگەر بەراورد بکات لەنیوان نیعمەتەکانی خوای
گەورە لەسەری - که له ژماردن نایەن- و ئەوێ تووشی بوو
لەناخۆشی، ئەوا نارهەتیه که هیچ رێژه و ژمارهیهك نییه
بەرامبەر نیعمەتەکان.

بەلکو ناخۆشی و کارەساتەکان ئەگەر خوای گەورە
بەندهی پێ تاقی بکاتەو، و بەنده ئارامگروازی و ملکه چ بێت،
ئەوا ئازار و کاریگەری نارهەتیه کهی لەسەر ئاسان و کهم
دەبێتەو، بەهیوابوونی بەنده به پاداشت و بەندایهتی بۆ الله
به ئارامگرتن و پرازی بوون ؛ ئەمە دەبێتە هۆی شیرینکردنی
شته تالەکان بۆیه شیرینی پاداشت تالی ئارامگرتنی لەبیر

دهباتهوه.

له به سوودترین شته کان له م بابه ته دا ئه وه یه که پښغه مبه ر
-صلی الله علیه وسلم- رښمونی بو کړدووه له فهرمووده یه کی
سه حیحدا که ده فهرمویت:

(انْظُرُوا إِلَيَّ مَنْ هُوَ أَسْفَلَ مِنْكُمْ، وَلَا تَنْظُرُوا إِلَيَّ مَنْ هُوَ فَوْقَكُمْ، فَإِنَّهُ أَجْدَرُ
أَلَّا تَزْدَرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ)

«سهیری ئه وان ه ی خواره و ه ی خوټان بکه ن، و سهیری
ئه وان ه ی سه ره و ه ی خوټان مه که ن، چونکه ئه مه وا ده کات
که نبعمه ته کانی خوا ی گه وره به سه رتانه وه به که م نه زانن»
[رواه البخاري]. ئه گهر به نده ئه م رښماییه مه زنه له پښ
چاوی بیت ؛ وا ده بینیت له پښ زوړنک له خه لکيه وه یه له
سه لامه تی وپاشکه وته کانی، وله رزق وپاشکه وته کانی ؛ ئینجا
حالی هه رجوړنک بیت، بو یه دله راوکی وغه م وخه فته تی
نامینیت، وبه خته وه ری وشادی زیاد ده بیت به نبعمه ته کانی
خوا ی گه وره ؛ که له پښه وه ی خه لکی تره تیاند ا.

هه رچه نده به نده زیاتر تیرامان بکات بو نبعمه ته ئاشکرا
وشاراوه کانی خوا ی گه وره له سه ری، له ئاین ودونیا دا، وا
ده بینیت که په روه ردگاری خیری زوړی پښه خشیووه وشه ر
وخرابه ی زوړ وجوړا وجوړی لی دوورخستووه ته وه، بیگومان
ئه مه ده بیت ه هو ی نه هیشتنی غه م وخه فته ت، وده بیت ه هو ی
ئاسووده یی وشادی.

بهشی چوارهم

لهو هۆکارانهی دهبیته هینانی بهختهوهری ونههیشتی غهم وخهفته: ههولدانه بۆ نههیشتی ئهو هۆکارانهی غهم وخهفته دههینن، وکۆششکردنه بۆ بهدهستهینانی ئهو هۆکارانهی دهبنه هۆی هینانی بهختهوهری ؛ ئههیش به لهبیرکردنی ئهوهی روویداوه لهپاربردوودا له ناخۆشی ونارهحهتهکان که هیچ توانای نییه بی گیریتتهوه، ودهبیت بزانیته که سهرقالکردنی بیرى به پاربردوو دهچیتته ژیر بابتهی گالتهوگهپ ومهحالهوه، وگه مژهبی وشیتیه، بۆیه کۆششی دلی دهکات لهسهر بیرنهکردنهوه لییان، وههروهها کۆششی دلی دهکات بۆ دلپاوی نهبوون سهبارته به ئهوهی له داهاوویدا روودهات ؛ لهو شتانهی دیت به خهیاڵیدا له ههزاری وترس وناخۆشی وهتد. بۆیه دهزانیت که داهاوو نهزانراوه ؛ ئهوهی روودهات له خیر وشهر وهیوا وئازار، ههمووی بهدهستی پهروهردگاری بهشکو ودانایه، هیچ شتیک بهدهستی بهندهکان نییه جگه له ههولدان بۆ بهدهستهینانی خیرهکان وههولدان بۆ دوورخستنهوهی زیانهکان نهبیت، بهنده دهزانیت ئهگهر هزری ئاراسته بکات بۆ دوورخستنهوهی له شپرزهبوون سهبارته به کاروباری داهاوو، وتهوهکول وپشت بهستنی تهنها به پهروهردگاری بیت له چاککردنیان، ودلی بۆ ئههه ئارام بیت، ئهگهر بهم

شیوهیه بیټ ؛ دلی ئوقره ده گریټ و حال و کاروباره کانی چاک ده بن، وغه م وخه فته و دلله راوکی له سهر نامینیت.

له به سوودترین شته کان سه بارهت به کاروباره کانی داهاتوو ؛ به کارهینانی ئهم نزایه که پیغه مبهه -صلی الله علیه وسلم- نزی پیده کرد:

(اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِي دِينِي الَّذِي هُوَ عِصْمَةُ أَمْرِي، وَأَصْلِحْ لِي دُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا مَعَاشِي، وَأَصْلِحْ لِي آخِرَتِي الَّتِي إِلَيْهَا مَعَادِي، وَاجْعَلْ الْحَيَاةَ زِيَادَةً لِّي فِي كُلِّ خَيْرٍ، وَالْمَوْتَ رَاحَةً لِّي مِنْ كُلِّ شَرٍّ)

واته: «خودایه ئایینه که م چاک بکه که بربره ی پستی کاره کانمه، و دونیاشم بو چاک بکه که ژیانمی تیدایه، و قیامه تیشم بو چاک بکه چونکه گه رانه و هم بو ئه وئی، و ژیانم بو بکه به هوکاری زیادبوونی هه موو خیر و چاکه یه ک، و مردنم بو بکه به هوکاری هه سانه وه له هه موو شه ر و خراپه یه ک» [رواه مسلم]. وهه روه ها کاتیک ده فه رمویت:

(اللَّهُمَّ رَحْمَتَكَ أَرْجُو، فَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ، وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ)

واته: «خودایه ئومیدم به ره حم و به زه یی تو هه یه، و به ئه ندازه ی چاو تروکاندنیکیش خو م نه ده یته ده ستی خو م و کار و باریشم به چاکه بگی ره، هیچ په رستراویک نییه، که شایسته ی په رستن بیټ، جگه له تو» [رواه ابو داود باسناد صحیح]. ئه گه ر بهنده ئهم نزایه بلیت که چاکبوونی داهاتوو تیدایه له ئاینداری و دونیایدا ؛ به دلکی ئاماده،

ونیه تیکی راستگۆیانە، لە گەڵ کۆششکردنی بۆ ئەو شتە ی دەبیته هۆی بە دەستەینانی ئەمە، ئەوا خوای گەورە ئەو ه ی نزای بۆ دە کرد و هیوای پێ دەخواست و کردەو ه ی بۆ دە کرد ؛ بۆی دە هیئیتە دی، و غەم و خەفە تی دە گۆرپیت بە خۆشی و بە ختەو ه ی.

بەشی پینجەم

لە بە سوودترین هۆکارە کان بۆ نە هیشتنی دلە راوکی و غەم ئە گەر بە ندە تووشی شتیک لە ناره حە تی و تاقیکردنە وە کان بوو: ئەو ه یە هە ولبە دات بۆ ئاسانکردنە و ه ی لە رپگی بیرکردنە وە لە خراپترین ئە گەرە کان کە لە و ه یە حالە تە کە لە سەری کۆتایی بە اتایە، و خۆی لە سەر ئە مە رابە یئیت، ئە گەر وابکات ئەوا دە بی ت هە ولبە دات بۆ کە مکردنە و ه ی کاریگەر ییە کانی هیندە ی دە توانیت، بە م کۆششکردن و هە ولدانە ؛ غەم و خەفە تی نامینیت، بە م شیو ه یە وزە ی بە گەر دە خات بۆ بە دە ستەینانی سوودە کان، و دوورخستنە و ه ی زیانە کان هیندە ی لە توانای مرو فدا یە.

ئە گەر هۆکارە کانی ترس و نە خۆشی و هە ژاری و یبە شی لە حە زە هە مە جو رە کانی ؛ روویدا، با بە هیو ر ی و ئارامی دە روونە وە مامە لە یان لە گە لدا بکات، و ئە و پە ر ی کۆشش بکات لە مە دا، رابە ینانی دە روون لە سەر ئارامگرتن بە رامبەر ناره حە تیە کان؛ ئاسانیان دە کاتە وە و سە ختیان ناهیلیت،

به تاييهت ئە گەر سەرقاڵ بێت بە دوورخستنهوهيان ؛
هێندهی له توانایدايه، بۆيه تێیدا کۆده بێتهوه؛ ئارامگرتنی
نهفسی له گهڵ ههولدان بۆ به دهستهێنانی سوود که سەرقاڵی
ده کهن له بیرکردنهوه له نارهحهتیهکان، وکووششی نهفسی
ده کات له سەر نوێکردنهوهی هێزی به رهنگاریبوونهوهی
نارهحهتیهکان، له گهڵ پشت بهستن به خوای گهوره له مه دا
ومتمانه به ئەو زاته مهزنه، بێگومان ئەم بابەتانه سوودی
مهزنیان ههیه بۆ به دهستهێنانی بهخته وهری وسینگ فراوانی،
له گهڵ ئەوهی بهنده هیوای پێیبهتی له پاداشتی نزیك
ودواخراو، ئەمه بێنراوه وتاقیکراوه تهوه، وپرووداوه کانی زۆریك
هه ن که ئەزموونیان تێدا ههیه.

بهشی شه شه م

له مهزنترين چاره سه ره کان بۆ نهخۆشیه کانی دڵ له
شپرزهی دهروونی ومیشکی، به لکو بۆ نهخۆشیه کانی
لاشهیش: بریتیه له بههیزی دڵ ونه بوونی بێزاری
وپه رچه کردار به رامبه ر به وه هم وخه یال له کان که بیرکردنهوه
خراپه کان ده یانه یین. هه رکه سیك خه یال بکاته وه سه بارهت
به پروودانی نارهحهتی ونه مانی خۆشیه کان؛ ئەمه تووشی غه م
وخه فهت ونهخۆشیه کانی دڵ ولاشه ی ده کات، وتووشی
تورپهی وسه رلیشیواوی ودارمانی دهروونی ده بێت، ئەمانه ییش

کاریگه‌ری خراپیان هه‌یه، وزۆرێك له خه‌لكی ئەزمونیان هه‌یه
له‌ گه‌ل زیانه‌ گه‌وره‌کانی.

هه‌ركاتێك د‌ل پشت به‌ الله ببه‌ستیت و متمانه‌ی ی‌ی
هه‌بیت، ملکه‌چی وه‌هم نه‌بیت و خه‌یالی خراپ ر‌ک‌یفی پ‌ی
نه‌کات، و متمانه‌ی به‌ الله هه‌بیت و به‌هیوای فه‌زل و پاداشتی
بیت، به‌ه‌وی ئەمه‌وه غه‌م و خه‌فه‌تی له‌سه‌ر لاده‌چیت،
ورزگاری ده‌بیت له‌ زۆرێك له‌ نه‌خۆشیه‌یه‌کانی د‌ل و لاشه‌، و د‌ل
به‌ه‌یز و سینگ فراوان ده‌بیت و به‌خته‌وه‌ری ر‌ووی تیده‌کات
؛ به‌شیوه‌یه‌ك ناتوانیت گوزارشتی لیبکات، چه‌ند
نه‌خۆشخانه هه‌یه ئەو نه‌خۆشانه‌ی تیی‌دایه‌ که ده‌نالین
به‌ده‌ست وه‌هم و خه‌یالی پوچه‌وه، ئەم شتانه‌ کاریگه‌ریان
هه‌بووه به‌سه‌ر به‌ه‌یزه‌کانه‌وه، چ‌ جای لاوازه‌کان، و بوونه
ه‌وی گه‌مزه‌پی و شیتی، و سه‌لامه‌ت ئەوه‌یه‌ خ‌وی گه‌وره
سه‌لامه‌تی پ‌یبه‌خشیت، و سه‌رکه‌وت‌ووی بکات ب‌و
کۆش‌کردن د‌ژی نه‌فسی خ‌وی ب‌وئه‌وه‌ی ه‌وکاره
به‌سووده‌کان به‌ده‌ست به‌ینیت که د‌ل به‌ه‌یز ده‌که‌ن،
ود‌له‌راوکی دوور ده‌خه‌نه‌وه، خ‌وی گه‌وره ده‌فه‌رم‌ویت:

﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ...﴾

هه‌رکه‌سێک ته‌وه‌ک‌ولی به‌ خوا بیت -پشت به‌خوا
ببه‌ستیت- ئەوا ئەو زاته‌ به‌سه‌ ب‌وی ﴿[الطلاق: ٣]، و اتا
خ‌وی گه‌وره به‌سه‌ ب‌و هه‌موو ئەو شتانه‌ی گ‌رنگه‌ به‌لایه‌وه

وغه می لیده خوات سه بارهت به دینداری ودونیای.

ئه وهی ته وه کولی به الله ههیه ؛ دلی به هیژه وخه یاله کان
کاریگه ریان له سه ری نییه، و پرووداوه کان ییزاری ناکه ن چونکه
ئه مانه به هوی لاوازی نه فس و ترسنوکییه که له راستیدا
بوونیان نییه، و ده زانیت خوی گه وره زامنی کردوو ه ؛
هه رکه سیك ته وه کولی به ئه وه هه بیت ئه وه پهروه ردگاری
به سه، بویه متمانه ی به الله ههیه و دنیایه سه بارهت به
په یمانه کانی، و ناره حه تیه که ی ده گوریت بو ئاسانی،
ودلته نگیه که ی ده گوریت بو به خته وه ری، و ترسه که ی
ده گوریت بو ئاسایش، داوای سه لامهت له خوی گه وره
ده که ی و به هیژی و چه سپاوی دلمان پیبهبه خشیت،
وته وه کولی ته و او مان به ئه وه زاته هه بیت ؛ که زامنی
به خشی نی خیری کردوو ه به هه موو ئه وانه ی ته وه کولیان
پییه تی، و هه موو ناخو شی وزیانیکیان لی دوورده خاته وه.

به شی حه وته م

۱۳- کاتیک پیغه مبه ر - صلی الله علیه وسلم -
ده فه رمویت:

(لَا يَفْرَكُ مُؤْمِنٌ مُّؤْمِنَةً، إِنْ كَرِهَ مِنْهَا خُلُقًا رَضِيَ مِنْهَا خُلُقًا آخَرَ)

«با هیچ پیاویکی ئیماندار رقی له ئافره تیکی ئیماندار
نه بیته وه، ئه گه ر رقی له رهوشتیکی بیت؛ ئه و رهوشتیکی تری

له لا په سنده». [رواه مسلم]، دوو سوودی مه زنی تیدایه: یه که م: رېنمونی بو چونیته مامه له کردن له گه ل هاوسه وکه سی نزيك وهاوړی وهه ریه کیکی تر که په یوه ندیت پییه وهه یه، ده بیت خوت رابهیتیت له سهر ئه وهی که به رامبه ر که موکورتیه ک یان هه رشتیکی تر که تو حه زت لی نییه ؛ ئه گه ر تیدا به دیت کرد، به راورد بکه له نیوان ئه مه وئ وهی ئه رکه له سهرت له هیشتنه وهی خوشه ویستی وپه یوه ندیه کی به هیز، چاکه کانی ومه به سته تایبه ت وگشتیه کان به ییری خوت بهینه وه، به م چاوپوشي کردنه له که موکورتیه کان وره چاوکردنی لایه نه چاکه کان، هاوړیته پی وپه یوه ندی به رده وام ده بیت، وگونجان وهیوری دیته دی.

سوودی دووهم: نه هیشتنی غم ودله راوکی، وهیشتنه وهی دلسوزی وپاکي له گه ل جیبه جیکردنی مافه واجب وسونه ته کان ؛ و به دیهینانی هیوری له نیوان هه ردوولا، ئه وهی کرده وه نه کات به ئه م رېنمونییه پیغه مبه ر -صلی الله علیه وسلم- ئاماژه ی بو کردووه ومه سه له که پیچه وانه بکاته وه، و به رده وام چاوی له سهر که موکورتیه کان بیت وکویر بیت دهره ق به جوانیه کان، ده بیت تووشی دله راوکی بیت، وپه یوه ندی له نیوان خوی وکه سی خوشه ویستی پچرانی تیده که ویت، وتووشی زور له که موکورتی دهن دهره ق به مافه کان به رامبه ر یه کتر.

زۆرۈڭ لەو خەلكانەى كە خاوەنى ھىمەتى بەرزىن ؛ خۆيان دادەمەزىڭىن لەسەر ئارامگرتىن و دىنىيى لەكاتى رۈودانى كارەسات و ناپەھەتەيەكان. بەلام لە كەمترىن شتدا تووشى دىلەراوڭى دەبن، و ھىۋىرى دەرۋونىان تىكەدەچىت، ھۆكار ئەو ھەيە خۆيان راھىنا لەگەل چۆنىەتى مامەلە كردن لەگەل كارەساتە گەورەكاندا، بەلام لە شتە بچووكەكاندا ئەمەيان جىبەجى نە كرد بۆيە زىانى پىيان گەياندى و كارىگەرى ھەبوو لەسەر تىكدانى ھىۋىرى و ئارامىيان، مەۋفى بەھىز خۆى دادەمەزىڭىت لەسەر چۆنىەتى مامەلە كردن لەگەل رۈوداۋە بچووك و گەورەكاندا و داۋاى يارمەتى لە اللە دەكات لەمەدا، ولى دەپارېتەۋە كە نەيدات بەدەستى خۆى ھىندەى چاۋتروكانىكىش، ئەگەر وابوو ؛ ئەوا رۈوداۋى بچووكى لەسەر ئاسان دەبىت ھەروەكو چۆن كارەساتى گەورەى لەسەر ئاسان بوو. بۆيە دىل و دەرۋون چەسپاۋ و ئارام و دىنىا دەبىت.

بەشى ھەشتەم

مەۋفى ژىر دەزانىت ژيانى راستەقىنە ئەو ھەيە كە بە ئاسوودەيى و شادى دەژى، و ژيانىكى زۆر كورتە، بۆيە نابىت كورتىرى بىكەتەۋە بە غەم و بەردەوامبوون لەگەل ناپەھەتەيەكان ؛ چونكە ئەمە دژى ژيانى راستەقىنەيە، دەبىت

به پەرۆش بېت له سهر ژيانې ؛ و نابېت ړېگه بدات که زورينه ی
 ماوه ی ژيانې به غم و ناره حه تی بروت، وجياوازی نیه
 له مه دا له نيوان چاکه کار و تاوانبار، به لام ئيماندار باشترین
 به شی هه یه له به ديهاتنی ئه م وه سفانه تتيډا، وبه شی
 به سوودی نزيك و دواخواوی هه یه.

ئه گهر ناخوشيه کی به سهر دا هات یان بترسیت له وه ی
 تووشی بېت ؛ با به راورد بکات له نيوان ئه و نيعمه ته ئايی
 و دونيایانه ی پي به خشراوه، وئوه ی تووشی بووه له
 ناره حه تی، له کاتی به راوردا زوری ئه و نيعمه تانه دهرده که ویت
 که پي به خشراوه، و کاریگهری ناره حه تی و ناخوشيه کان
 نامینیت.

هه روه ها به راورد بکات له نيوان ئه و زیانه ی ده ترسیت
 تووشی بېت، وئه گهره زوره کانی سه لامه ت بوون لی، نابیت
 ړېگه بدات ئه گهره لاوازه کان سه ربکه ون به سهر ئه گهره زور
 وبه هیزه کان؛ ئه گهر و ابیت غم وخه فه تی نامینیت، و پیلان
 داده نیت بو گه وره ترین ئه گهر که له وه یه تووشی بېت، بویه
 خوی داده مه زرينیت له سهر روودانی ؛ ئه گهر روویدا،
 وه و لده دات بو دوور خسته وه ی ئه وه ی رووی نه داوه و بو
 نه هیشتنی ئه وه ی روویداوه یان که مکړدنه وه ی
 شوینه واره کانی.

له بابه ته به سووده کان ئه وه یه بزانت کاتیک خه لکی

نازارت ددهن به تاييهت به قسهی خراب، ئەمه زيانى بۆت
 نيه ؛ به لكو زيانى بۆ ئەوانه، مه گهر خۆت سه رقائ بكهيت
 به ئەو قسانه وه، وړيگه ي پيښه ديهت دهست بگريت به سهر
 ههست وسۆزت، ئە گهر وابيت ئەوا زيانى بۆ تۆيش دهبيت
 ههروه كو چۆن زيانى بۆ ئەوان هه بوو، ئە گهر گوئي پيښه ديهت
 ئەوا هيچ زيانى بۆت نابيت.

بزانه ژيانت شوينكه وتهى بير كردنه وه كانته، ئە گهر
 بير كردنه وه كانت له شتى به سووددا بيت بۆت له ئاين يان
 دونيادا ؛ ئەوا ژيانت خۆش وبهخته وهر دهبيت، ئە گهر نا
 به پيچه وان هه وه دهبيت.

له به سوودترين باب ته كان ئەوه يه خۆت دابمه زرينيت
 له سهر ئەوه ي چاوه راني سوپاس نه بيت له جگه له الله،
 ئە گهر چا كه كار بيت به رامبه ر ئەوانه ي مافيان له سهرت
 هه يه يان مافيان له سهرت نيه، بزانه ئەمه مامه له كردنى
 تۆيه له گه ل الله، بۆيه گوئ مه ده به سوپاس كردنى ئەو
 كه سانه ي چا كه كار بوويت به رامبه ريان، ههروه كو خواى
 گه وره قسه ي بهنده تاييه ته هه لېژي دراو هه كانى ده گيژي ته وه
 وده فهرمويت:

﴿إِنَّمَا نُنْعِمُكُمْ لِحُجَّةِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا ۝﴾

(دهلێن) به راستى ئيمه ته نها له بهر رهزامه ندى خوا
 خواردنتان ددهيهي، چاوه روايى ناكهين له ئيوه نه پاداشت

ونە سوپاس ﴿﴾ [الإنسان: ۹].

زياتر جەخت لەسەر ئەم بابەتە دەكرێتەووە لەكاتى مامەلە كردن لەگەڵ خێزان و منداڵەكان و ئەوانەى پەيوەندى بەهيزت پێيانەووە هەيه ؛ هەركاتىك خۆت دامەزراند لەسەر دوورخستنهووى شەڕ و زيان لێيان، ئەوا هەيۆر و ئارام دەبیت. لەو ھۆكارانەى ئارامى دەبەخشن بە مەرۆف ئەو هەيه كردهووە چاكەكان بكهیت بەپێى توانای جەستەيى و دەروونىت بەبێ زێدەرپۆيى كردن چونكە زێدەرپۆيى تووشى دڵەراوكيەت دەكات، ئەگەر سنوورى سروشتى تىببەپەرێنىت ئەمە دەبێتە ھۆى ئەوھى بە پەشيمانى بگەرێتەووە و فەزڵ و پاداشت بەدەست نەھيەنىت، بەھۆى ئەوھى كە رێگايەكى خواروخپچت گرتە بەر، ئەمەيه دانايى: لە حالەتە نارەحەتەكان ؛ ئەنجامى پاك و شيرين بەدەست بهيەنىت، بەم شىوہيه پاكى و بێ خەوشى دەروون زىاد دەبێت، و نارەحەتيەكان ھىدى ھىدى نامينن.

شتە بەسوودەكان با لە نىوچەوانت بن و ھەول بەدە بۆ بەدەست ھيەنانيان، و ئاور مەدەرەووە بۆ شتە زيانبەخشەكان ؛ كە بەم شىوہيه بيت دوور دەكەويتەووە لە ھۆكارەكانى ھيەنانى غەم و دلتەنگى، و دەستەبەردارى ساتەكانى ھيۆرى و ئارامى مەبە، و با بەوردى ھزرت لەسەر كارە گرنگەكان بێت. لە رێنمايى بەسوودەكان ئەوہيه كە كارەكان لە ئىستادا جىبەجى بكهیت، بۆ ئەوھى بۆ كارەكانى داھاتوو سەرقال

نەبیت ؛ چونکە ئە گەر کارەکانی ئەمڕۆ جیبەجی نە کەیت ئەوا
 کردەووەکانی رابردووت لەسەر کۆ دەبیتهو، بۆیە شوێنەواری
 نەڕێنی لەسەرت زیاتر دەبیّت، ئە گەر هەموو شتێک یەکلایی
 بکەیتەووە لەکاتی خۆیدا ؛ ئەوا بەهێزی هزر وکردهو
 پووبەر ووی کارەکانی داهاوو دەبیتهو.

دەبیّت بژاردەت لەنیوان کردەووەکاندا گرنگترین لەپێشەو
 بیّت پاشان گرنگتر و بەو شیوەیە، و بزانه چی کردەووەیەک
 نەفست حەزی پێیەتی و بەپەرۆشیت بۆی، چونکە
 پێچەوانەیان تووشی بیزارای و نارهەتیت دەکەن، ولەمەدا
 پشت بە بیرکردنەووەی دروست وراویژ بەستە، ئەووەی راویژ
 بکات ؛ پەشیمان نابێتەو، ئەووەی دەتەوێت بیکەیت ؛
 بەجوانی و وردی بیخوینەو، ئە گەر بەرژەووەندی هاتەدی
 وپیداگیر بووی لەسەر جیبەجیکردنی ئەوا پشت بە الله
 بەستە، چونکە بەراستی الله ئەوانەیی خوشدەوێت کە
 پشتی پێدەبەستن و تەووەکولیان تەنها بە ئەوازاتەیه.

والحمد لله رب العالمین.

وصلی الله علی سیدنا محمد وعلی آله وصحبه وسلم.

پیرست

- ٲامراز ورٲکاره به سووده کان بو گه یشتن به ژیانٲکی به خته وهر ٢
 نووسینی: ١
 شه یخ عبد الرحمن ئیبن ناسر ٲه لسه عدی - ٲه حمه تی خوا ی لیٲیت -
 ١
 ٲیشه کی دانه ر ٢
 به شی یه که م ٣
 به شی دووهم ١١
 به شی سیٲه م ١٤
 به شی چواره م ١٧
 به شی ٲیٲجه م ١٩
 به شی شه شه م ٢٠
 به شی حه وته م ٢٢
 به شی هه شته م ٢٤

هدية
HÄDIYAH

موسوعة ضيوف الرحمن

مواد منتقاة للحجاج والمعتمرين و الزوار بلغات العالم

